

Η θηλιά του μαρτυρίου του Ευαγόρα Παλληκαρίδη για την ελευθερία της Κύπρου

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

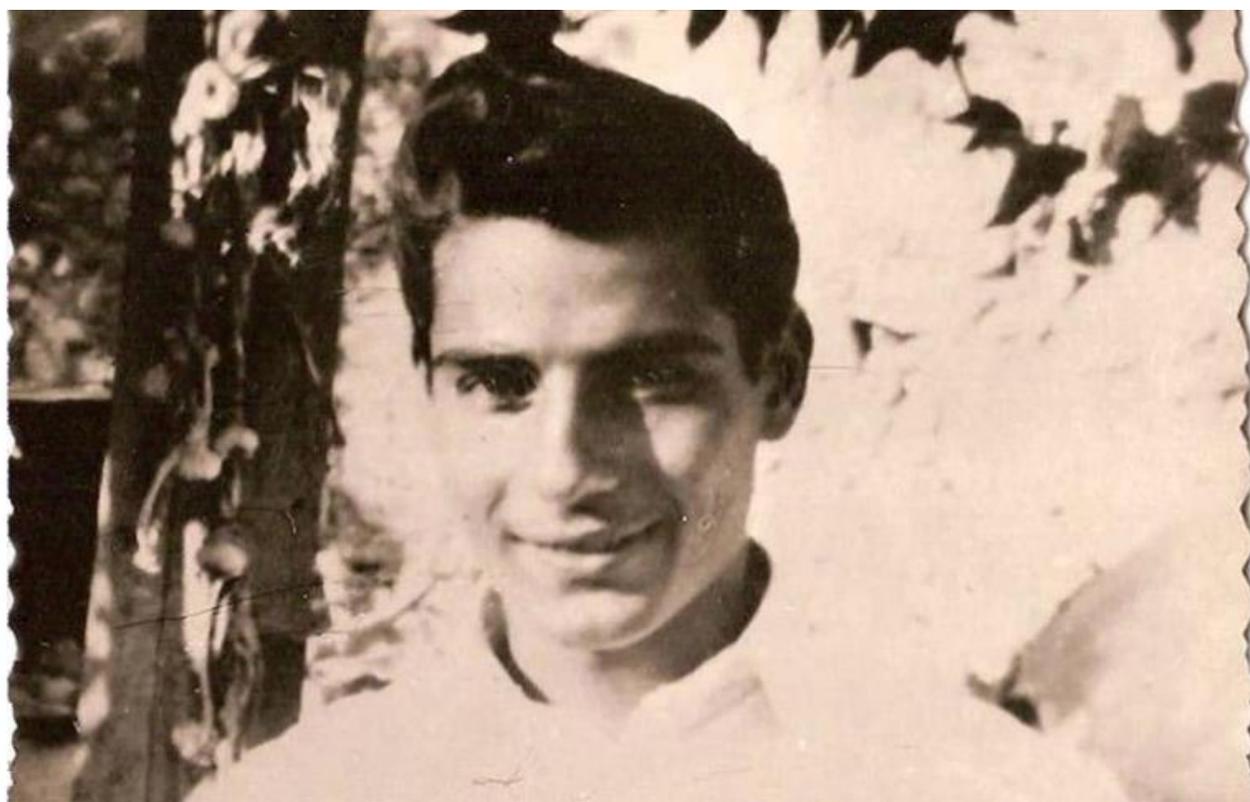
Ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης υπήρξε ένας από τους μικρότερους σε ηλικία μάρτυρες του Κυπριακού Αγώνα για την αποτίναξη του αγγλικού ζυγού και την Ένωση της Μεγαλονήσου με την Ελλάδα.

Μια μέρα σαν αύριο, στις 14 Μαρτίου 1957, η θηλιά του μαρτυρίου του θα αποτελέσει τομή στην ιστορία καθώς, μέσα από αυτή, θα βρει τα σκαλοπάτια που οδηγούν στη λευτεριά γενόμενος παράλληλα σύμβολο αντίστασης και έμπνευσης για κάθε νέο, φωνάζοντας κάθε φορά παρών σε όσους τον λησμονούν.

Γεννήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 1938 στην Τσάδα της επαρχίας Πάφου. Ο πατέρας του καταγόταν από το χωριό Λάρνακας της Λαπήθου, της επαρχίας Κερύνειας. Ήταν το τέταρτο παιδί στην οικογένεια από τα συνολικά πέντε. Φοίτησε στο δημοτικό σχολείο του χωριού του και αποφοίτησε από το δημοτικό

σχολείο του Κτήματος (1944-1950). Από την παιδική του ηλικία έδειξε τα χαρακτηριστικά που θα τον συνόδευαν σε όλη τη σύντομη ζωή του: δυναμισμό, ηγετικές ικανότητες, δημιουργικότητα, φιλοπατρία, λογοτεχνική φλέβα. Ήταν λιγόλογος, φιλομαθής, στοχαστικός, μεγαλόψυχος. Φοίτησε στο Ελληνικό Γυμνάσιο Πάφου από το 1950 μέχρι το 1955 και ως τελειόφοιτος το πρώτο τρίμηνο του 1955-1956.

Στις 17 Νοεμβρίου 1955, κατά τη διάρκεια μαθητικής διαδήλωσης, επιτέθηκε σε δύο Άγγλους στρατιώτες που κακοποιούσαν συμμαθητή του και τον ελευθέρωσε. Αργότερα συνελήφθη, κατηγορήθηκε και ορίσθηκε να δικαστεί στις 6 Δεκεμβρίου 1955. Βέβαιος ότι θα καταδικαζόταν σε φυλάκιση ή θα οδηγείτο σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, διέφυγε στα βουνά την παραμονή της δίκης του και εντάχθηκε στις πρώτες ανταρτικές ομάδες της Πάφου. Στις 16 Δεκεμβρίου επικηρύχθηκε από τους Άγγλους.

Το βράδυ της 18ης Δεκεμβρίου 1956, κατά τη διάρκεια μετακίνησης οπλισμού και άλλων εφοδίων από ένα κρησφύγετο σε άλλο έπεσε σε ενέδρα αγγλικής στρατιωτικής περιπόλου. Την ώρα της σύλληψής του δήλωσε στους Άγγλους: «Είμαι ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης και πολεμώ για την πατρίδα μου». Κατά τη διάρκεια της κράτησης του στη Λίμνη, στη βόρεια ακτή της Πάφου, και στο Κτήμα, υπέστη σκληρά βασανιστήρια. Όταν έπειτα από δέκα μέρες επιτράπηκε στους δικούς του να τον επισκεφτούν, έφερε εμφανή τα σημάδια της κακοποίησης και των άθλιων συνθηκών κράτησης του. Μεταξύ άλλων, είχε επηρεαστεί σοβαρά

